

den Bestemmelse, at Fiskeri med Vaad af hvilken som helst Slags i samtlige i dette Kapitel nævnte Bunde med Undtagelse af Vesterhavet, Rattegat og Skagerak er forbudt i Maanederne Marts, April og Mai for den Fjerdedels Vedkommende af disse Bunde, hvor Fiskeynglen særlig opholder sig, og at Ministeren bestemmer Grændserne for de saaledes fredede Bunde efter de lokale Forhold for hvert naturligt afgrændset Fiskevand for sig. Meningen med denne Bestemmelse i Fiskeriloven har været den at sikre Fiskerne og navnlig de lokale Fiskere Ret til ogsaa i disse Maaneder i det Mindste i de ³/₄ af de saaledes betegnede Bunde og navnlig de mindre Bunde at fiske uden Hensyn til Forbudet, saa at de altsaa vedblivende kunne drive deres Næring uhindret af dette. Det er netop for at sikre dette, at Loven udtrykkelig har brugt Udtrykket naturligt afgrændsede Fiskevande, idet man derigennem har ville hindre, at der ved en rent formel Bestemmelse blev gjort maasse betydelige Indgreb i flere Landssdeles Fiskeres Næring, hvorved Udskilliges Virksomhed blev afbrudt. Efter den Maade, hvorpaa Cirkulæret imidlertid har anvendt denne Bestemmelse, er det klart, at der her findes en Misforstaaelse Sted med Hensyn til Lovens Forstaaelse, idet den ærede Ministers Cirkulære af 9de Februar d. A. har delt hele den omhandlede Del af Søterritoriet i 3 store Dele, hvoraf de to første Dele komme til at indbefatte et meget betydeligt Areal af Rystkræftningen og de mindre Bunde, medens den tredje Afdeling omfatter en stor Del af de paagjældende Fjorde, langt mere end ¹/₄, hvor Fiskeriet forbydes. Cirkulæret valte, som Alle her i Salen vide, strax en betydelig Uro i Vandet og har derfor været gjort til Gjenstand baade for Andragender til Ministeriet og for Forhandlinger med Ministeren i Finantsudvalget. Det ærede Ministerium har i denne Sag, det skal jeg anerkjende, stillet sig meget imødekommende baade overfor Andragenderne og overfor Finantsudvalget, idet det strax, meget hurtigt endogsaa, har gjort Stridt til at stille de paagjældende Foranstaltninger i Bero for Marts Maanedes Vedkommende og stillet i Udsigt, at det i kommende Tider derefter ad Dispensationsveien, som den ærede Minister jo har til sin Raadighed, i alt Fald vil raade Bod paa de Ulemper, der kunne opstaa paa Grund af Cirkulæret. Jeg skal altsaa, idet jeg selvfølgelig anerkjender den Hurtighed, hvormed Ministeriet har stoppet Cirkulæret ved at lade det træde ud af Kraft for Marts Maanedes Vedkommende, dog dertil føie den Bemærkning, at dersom Fiskerikontrollen virke-

lig skal kunne virke til Gavn, vil det efter Finantsudvalgets Mening ikke være tilstrækkeligt at blive staaende ved, hvad der er fket. Det er naturligvis heller ikke den ærede Ministers Mening. Det er jo givet, at den ærede Minister ved Dispensationer vil søge at imødekomme de Ønsker, som fra forskellige Sider ere reiste, men det, som for Udvalget og for Thinget ved en saadan Bevilling maa være afgjørende, er, at man har nogen Sikkerhed for, i hvilken Retning disse Dispensationer ville gaa, hvorledes den Imødekommen vil være, som vil blive viist paa de enkelte Steder. Jeg antager, at den ærede Minister er enig med os i, at det nu udstedte Cirkulære har lidt af Mangler, og at han selv vil anerkjende, at et saadant Cirkulære let kunde blive mangelfuldt, da der jo saa godt som ingen Erfaringer forelaa med Hensyn til, hvad der i denne Henseende skulde gøres. Om den ærede Minister vil gaa saa vidt, at han erkjender, at hans Fortolkning af Loven er urigtig, skal jeg ikke i Dieblirket lægge nogen Vægt paa. Det er selvfølgelig, at vi fra Udvalgets Side bestemt fastholde, at den Fortolkning, som er bleven gjort gjældende af os og vistnok ogsaa af de fleste Fiskere, og som hæveder, at det er de lokale, naturligt afgrændsede Fiskevande, hvoraf ³/₄ skulde være fri, er den rigtige, men det er ikke min Mening nu at komme ind paa en Strid om Fortolkningerne. Jeg antager, at det ikke vilde føre til Noget. Hvad der derimod er praktisk og kunde have sin Betydning, er det Spørgsmaal, om man nu kunde blive enig med Regjeringen om en vis Ordning eller faae et Tilhug fra den ærede Minister med Hensyn til Fremtiden, der sikrer imod, at der bliver begaaet Misgreb, og imod, at man gaar videre i en Retning, som af det store Flertal og ogsaa fra Udvalgets Side betragtes som stridende mod Lovens Ordlyd. Dette vilde selvfølgelig kunne ske ved Dispensationer, og det er herom, der har været ført Forhandling i Finantsudvalget med den ærede Minister. Og jeg skal da nu, idet jeg forventer, at den ærede Minister vil udtale sig om sit Standpunkt i denne Sag, kun sige, at det Udvalget ønsker og maa stille som Betingelse for at fastholde den tiltraadte Bevilling til Kontrollen — og den er tiltraadt under Forudsetning af, at den ærede Minister vil gaa ind paa de Betragtninger, som her ere gjorte gjældende — er, at den ærede Minister ogsaa efter den 1ste April, naar det almindelige Forbud altsaa skal træde i Kraft, og hvor Ulemperne skulde søges rettede ved Imødekommen ad Dispensationer.